

og Ladning (jfr. den norske Straffelovs Kap. 20 § 2 Littr. e: „i aaben Sø overfalder Søfarende for at komme i Besiddelse af Fartøj eller Gods“), bemærkes fremdeles, at ligesom D. Ls. 4—1—10 i ethvert Fald ikke vilde høre hjemme i Kapitlet om Røveri, forsaavidt Artiklen ogsaa omfatter det Tilfælde, at Mytteri er udøvet mod Skibsføreren uden den Hensigt at bemægtige sig Skibet og Ladningen, saaledes har man overhovedet meent, at Bestemmelsen om det nævnte Forhold, der dog altid væsentlig karakteriseres og kvalificeres ved det stedfundne Mytteri, hører til Soretten og ikke egentlig har hjemme i den almindelige Straffelov. Forsaavidt personligt Overfald paa Skibsføreren har fundet Sted i den ovenfor nævnte Hensigt, vil Tilfældet iøvrigt ogsaa uden nogen udtrykkelig Bestemmelse ligefrem gaae ind under Udkastets § 239.

Med Hensyn til Begrebet om Røveri har man væsentlig holdt sig til Fd. 11 April 1840, §§ 31, 36 og 37, idet man dog, som ovenfor ved Bemærkningerne til Udkastets § 233 om man antyder, noget har modificeret Betegnelsen af de Trudsler, som skulle henføre Gjerningen under Begrebet om Røveri. Forsaavidt en Ubvidelse af dette, og dermed en Stjærpelse, practisk maatte blive Følgen af denne Modifikation af Udtrykkene, turde der være Anledning til at henvise til, at Straffen for Røveri i det Hele er sat betydeligt lavere i Udkastet end i Fd. 1840, idet dens ringeste Grad er nedsat fra 4 til 1 Aars Strafarbejde. Medens Fd. af 1840 særligt i 3 forskellige §§ omhandler, først det Tilfælde, at Nogen ved personlig Vold eller Trudsler om saadan stiller en Anden ved Penge eller Gods, dernæst det Tilfælde, at Volden eller Trudslerne ere forøvede for at sætte sig iftand til at fuldbyrde Vorttagelsen eller bringe det tagne Gods i Sikkerhed, og endelig det Tilfælde, at Nogen ved Vold eller Trudsler aftvinger en Anden en Forstrivning, Qvittering eller andet Dokument, som kan paa- drage ham eller Andre Forpligtelser eller stille ham eller Andre ved Rettigheder, — har man i Udkastets § 239 samlet alle disse Maader, hvorpaa Røveriet kan fremtræde, under een Begrebsbestemmelse, hvorved der formeentlig vin- des saavel i Henseende til Korthed som med

Hensyn til Overblikket. Da de ovennævnte, i Fd. 1840 § 37 brugte Ord iøvrigt ikke synes at omfatte det Tilfælde, at Voldsmanden berøver den Overfaldne et af Voldsmanden selv eller Tredeemand udstedt Dokument, der begrundet Rettigheder, har man anseet det for rettest at gjøre en Tilspøining, hvorved denne Mangel afhjælpes. Skjøndt det fremdeles er fundet rigtigt at fremhæve visse Omstændighe- der som særligt aggraverende og tilbeels som kvalificerende, har man dog ikke anseet det hensigtsmæssigt, saaledes som Tilfældet er i Fd. 1840 § 34, bestemt at affordre forskellige Klasser af mere eller mindre grove Røvier. Det i den nævnte § 4de Led omtalte Til- fælde, at Gjerningen har, som det hedder, væ- ret forbunden med en umiddelbart morderisk Beslutning, er der ikke nogen Anledning til særligt at fremhæve, da det følger af sig selv, at i saadant Fald en Konkurrence med en Drabsforbrydelse finder Sted, og at forsaavidt Straffebestemmelserne i det 18de Kapitel tillige maae komme til Anvendelse, da der, efter hvad Kommissionen har foreslaaet, ikke bliver Spørgs- maal om nogen kvalificeret Livsstraf, og da man, i Erkjendelsen af det Rigtige i at ind- skænke Livsstrafs Anvendelse inden de snevrest mulige Grændser, ikke har troet — undtagen aldeles undtagelsesviis — at burde opstille den nævnte Straf for simpelt Drab eller attenteret Mord, om saadant end konkurrerer med en anden Forbrydelse, som derved skal fremmes. Af lignende Grund har man heller ikke troet at kunne anbefale en Bestemmelse svarende til den foregaaende Regel i Fd. 1840 § 34 om, at den Skyldige skal have sit Liv forbrudt, naar Livet er berøvet Nogen ved det røveriske Overfald, eller en Mishandling tilføjet ham af den i Udkastets § 201 ommeldte Bestaffenhed. Om det 3die Led i Fd. 1840 § 34 bliver der ikke videre Spørgsmaal, da man, som ovenfor bemærket, har troet at burde afflatte Ragsstry- ningsstraffen, og de i det nævnte Led omtalte aggraverende eller kvalificerende Momenter iøv- rigt ere de samme, som de i 2det Led omhandlede, kun i en forhøjet Grad. Disse Momenter kunne imidlertid i Korthed betegnes ved, at betydelig Mishandling har fundet Sted, eller at Gjerningen iøvrigt har havt en særde-